

extensió via 4

Full informatiu per a mantenir-vos al corrent de l'entitat i temes afins - <http://www.trendepalau.cat> - tren@trendepalau.cat

Juliol 2016 - Núm. 205

XXIII NIT DEL TREN

El dia 18 es va celebrar la XXIII Nit del Tren, i que com cada any vàrem fer circulacions dels nostres trens.

La festa va començar a primera hora de la tarda amb una bona pluja que va amenaçar la festa més esperada dels socis de l'Entitat.

Es van inundar moltes parts de la línia però per sort els claveguerons o el terreny es van ocupar de treure l'aigua de la via.

Un moment de màxima intensitat de la pluja.

Després de la tempesta arriba el bon temps. Es va preparar el tramvia que va inaugurar la primera circulació i inspeccionant la via.

Preparant el tramvia per la circulació.

Una de les inundacions. La via fa de presa.

L'automotor va tenir un especial protagonisme fent viatges sense parar.

La visita dels amics de Madrid de la "Asociación cultural Círculo Madrileño Ferroviario, ens va acompanyar durant tota la festa fent innumerables fotografies dels trens.

L'ambient ferroviari.

Circulació de la espectacular "Big Viñas"

Els primers viatgers esperant el tren

El grup de música Dixie La Magnòlia que va amenitzar la nit.

El sopar va començar puntualment, com sempre, a les nou del vespre.

Els tres plats del càtering

Un moment del ambient de germanor

Les circulacions van durar fins les quatre de la nit.

A l'endemà encara van haver varis socis que van fer funcionar el tren com un diumenge normal.

JA FA VINT ANYS

Ara fa vint anys es van construir els cotxes que vàrem anomenar "Compendium" pel compromís al que van arribar els diferents socis per la seva construcció.

Era una sèrie de cinc cotxes (un d'ells particular) als que es va muntar els nous enganxalls "Aliance".

Circularen en els primers mesos amb pintura d'imprimació fins que es va decidir de pintar-los en color blau, cosa que es va fer a la mateixa cotxera.

La sèrie numerada de 401 a 404 va ser pintada de color blau i es van col·locar per primera vegada el logotip característic des d'aleshores del Tren de Palau.

Primerament van circular amb bogies recuperats "Diamont" i posteriorment se'ls va dotar dels definitius, "Ridel Control".

Encara que avui quasi han estat relegats a circulacions de reforçament, continuen sent uns dels més còmodes en quant a la suspensió.

UN DIA AL MUSEU

A l'anterior Ev4 hi ha un article d'opinió en el qual s'ha obviat posar la referència de l'autor. Soci STdP-10.

MOROP

Ens comuniquen de l'organització del 63è Congrés MOROP que es farà del 4 al 9 de setembre de 2016 a Wernigerode (Alemanya) que han prorrogat el termini d'inscripció fins el 16 DE JULIOL DE 2016.

Els que encara no heu decidit què voleu fer, us animem a acompanyar-nos. La delegació de la FCAF en aquests moments és de 37 persones, serem una bona colla.

Per més informació podeu adreçar-vos al correu federacio@fcaf.cat o al telèfon 670 848 625 (Àlex Mitjans).

MANOLO I L'AFICIÓ.

Una vegada li vaig dir:

- "*Manolo, tú eres el catalizador de la afición*" i li va fer gràcia, ho va considerar encertat, i em va contestar:

- "*Me gusta, me lo quedo*".

Perquè en Manolo (Manuel Maristany, 1930-2016) era així, simpàtic, directe i engrescador i allà on anava feia amics, i aquests amics els sabia conservar per sempre, i no conec ningú que s'hi hagués enfadat mai.

Hi ha un abans i un després d'en Manolo amb això que coneixem com afició als trens reals; més ben dit hi ha un després, perquè abans d'en Manolo no hi havia quasi res, quatre gats mal comptats, despistats i mal informats. Malgrat que alguns estrangers, bàsicament britànics, recorrien la Península cercant tresors i relíquies ferroviàries encara en actiu, aquests no entraren en contacte amb els possibles, i escassos, aficionats locals, excepte casos molt puntuals com el d'en Ferran Llauredó de Salou i algú altre.

Maristany era de bona família, aventurer, escriptor, fotògraf, dibuixant i sobretot, bon conversador i molt observador. Deixem que ens expliqui com arriba al món de l'afició al ferrocarril una nit dels anys seixanta a l'estació de Mora la Nova, quan anava a presenciar el canvi de locomotores de l'express de nit Barcelona - Madrid, conegut com el "Camas":

"La ausencia de humo y de silbidos de vapor tenía que haberme puesto sobre aviso. En su lugar pude percibir un apagado ronroneo y un desagradable tufo a gasoil".

Pròleg de "Adios viejas locomotoras" (1973)

De cop descobreix, i ens fa descobrir a través d'una sèrie d'articles publicats a "La Vanguardia", que hi ha un món que s'acaba, que els trens ja no fan fum, que els vagons ja no són de fusta, i que els carilets es converteixen progressivament en autos de línia. Això desperta l'afició al tren real autòcton i les

associacions d'amics del ferrocarril deixen de ser entitats elitistes, dedicades al món de la miniatura ferroviària, per començar a acollir els cada cop més nombrosos interessats en el ferrocarril de veritat.

Hi ha, com a mínim, tres nivells d'aficionats als trens: l'amic dels trens, l'amic del ferrocarril i l'amic dels ferroviaris. En Manolo era d'aquests últims, un nivell que molt pocs solen aconseguir, i que ell es va guanyar des del primer moment.

Maristany a part de la seva obra de divulgació ferroviària, d'èpica ferroviària podríem arribar a dir, ens ha deixat una bona novel·la sobre la Guerra Civil: "La Enfermera de Brunete", la visió dels fets per part dels catalans de Burgos i San Sebastián; un contrapunt des de l'òptica d'aquelles famílies de profundes arrels catalanes, que només parlaven el català amb el servei, quan les minyones eren de Sant Esteve Sesrovires o Sant Quirze de Besora. Els trens hi surten de passada, però sense poder amagar mai aquell toc de que li dona l'aficionat.

La imatge.-

Maristany també va ser pioner en publicar un llibre de fotos ferroviàries netament dedicat als aficionats, "Adios Viejas Locomotoras" (J.M. Casademont 1973) va ser un èxit, que es va esgotar al cap de poc i avui va molt buscat. Per la portada va escollir una foto d'una de les màquines que hi havia al, diguem-ne, Museu de Vilanova, la "Compún" 230 4001, que encara no estava dissecada del tot com ara.

Amb en Josep Mª Gómez del Perugia, la vàrem posar guapa de veritat, fent-li brillar tot el que podia brillar, fins i tot les llantes de les rodes. Abans que vingués en Maristany i la seva petita cort d'admiradors a fer la foto oficial de la portada del llibre, nosaltres en vàrem fer unes quantes, no amb la mateixa càmera, és clar, ni tampoc en color, però no hi falta cap rebló i fa goig de valent veure-la.

Negatiu de 35mm B/N original de Jordi Valero Vilaginés FIVV (octubre 1972)